

Κυριακὴ ΙΕ΄ Λουκᾶ (Λουκ. 1θ΄, 1-10)
29 Ιανουαρίου 2006

«Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, γιατὶ σήμερα ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω στὸι σπίτι σου!» Αὔτὰ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ἀκούστηκαν στὴ σημερινὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελίου γιὰ τὸν ἀρχιτελώνη καὶ πλούσιο Ζακχαῖο. Λόγια ποὺ ἐκφράζουν μιὰ ἐπιθυμία καὶ μιὰ ἀνάγκη.

Ο Χριστὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεψθεῖ τὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου, γιατὶ γνωρίζει τὴν μεταστροφὴ ποὺ σὲ λίγο θὰ λάβει χώρα σ' αὐτὸ τὸ χῶρο. Καὶ γνωρίζει ἀκόμη πὼς ὁ Ζακχαῖος εἶναι ἔτοιμος νὰ ζητήσει συγγνώμη καὶ μὲ πράξη νὰ διορθώσει τὶς ἀδικίες ποὺ εἶχε διαρπάξει στὸ παρελθόν.

Παρατηροῦμε λοιπὸν πὼς ὁ Χριστὸς ἔχει ἔνα διαφορετικὸ τρόπο ἐκτιμήσεως τῶν ἀνθρώπων. Δὲν κινεῖται ἀπὸ ἔξωτερικά, ἐπίπλαστα καὶ φευγαλέα γνωρίσματα. Αὔτὰ τὰ ὄρατὰ στοιχεῖα, ποὺ πολλὲς φορὲς θαμπώνουν τοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς κάνουν νὰ καμαρώνουν καὶ νὰ ἐπιβάλλονται στοὺς ἄλλους.

Γιὰ τὸν Χριστὸ αὐτὰ μένουν στὸ περιθώριο. Γιατὶ ψάχνει νὰ βρεῖ ἐκεῖνα τὰ ἔσωτερικὰ στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν ποιοτικὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνδιαφέρεται δηλαδὴ γιὰ τὴν ποιότητα καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ποσότητα.

Γι' αὐτὸ δὲν πααρασύρεται ἀπὸ ἐγκόσμιες τακτικές, μῆτε ἀπὸ φυσικὲς ἰκανότητες καὶ τυπικὲς ἐρμηνεῖες τοῦ νόμου. Δὲν στέκεται μονάχα στὸ παρελθόν, γιατὶ δὲν τὸ θεωρεῖ ἐμπόδιο γιὰ τὴν πορεία σὲ ἔνα καλύτερο αὔριο. Μὰ ἀνοίγει δρόμους γιὰ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπὸ τὴ συγγνώμη, τὴν μετάνοια καὶ ἐπιστροφὴ στὸ Θεό.

Ἡ παρουσία δὲ τοῦ Χριστοῦ στὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου εἶναι ἔνα αἴνοιγμα πρὸς τὴν συγγνώμη, τὴν μετάνοια, τὴν ἐπιστροφή. Ὁ Ζακχαῖος ἀρπάζει τὴν εὐκαιρία ποὺ τοῦ δίνεται. Ξεπερνάει τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίεςτου· ἀντιλαμβάνεται τὸ λάθος του· ἀποτινάζει ἀπὸ ἐπάνω του τὴν ἄδικη νοοτροπία. Καὶ βλέπει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς ἄλλους, ὅχι ως εὐκαιρίες ἐκμετάλλευσης, μὰ ως εὐκαιρίες ἐλέους καὶ παροχῆς ἀγάπης. Γιατὶ αὐτοὶ πλέον εἶναι οἱ ἀδελφοί του.

«Στάθηκε ὁ Ζακχαῖος ἐμπρὸς στὸν Κύριο καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά μου Κύριε, τὰ δίνω ἐλεημοσύνη στοὺς πτωχούς. Καὶ ἐὰν τυχὸν ως τελώνης μεταχειρίστηκα συκοφαντία καὶ ψεύτικες καταγγελίες καὶ ἀναφορὲς γιὰ νὰ ἀδικήσω καὶ καταχραστῷ κάποιον, τοῦ τὸ γυρίζω πίσω τετραπλάσια».

Γι' αύτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ή ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ στὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου ἦταν καὶ ἀναγκαία. Ἐπειδὴ καὶ μόνη ἡ παρουσία Του ἦταν ἀρκετὴ γιὰ τὴν μεταστροφὴν καὶ τὴν μετάνοια τοῦ Ζακχαίου. Ἡταν δηλαδὴ τὸ αἴτιο γιὰ ν' ἀνάψει μέσα του ἡ φωτιὰ στὴν ἀναζήτηση καὶ ὑλοποίηση τῆς δικαιοσύνης. Γιατὶ ὁ Ζακχαῖος ξαναθυμήθηκε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ πῶς «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς».

Ἐτσι ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ μὲ ἐπίσημο τρόπο καὶ ἀπὸ ἐλεύθερη βούληση, ἀναλαμβάνει καὶ ἀνάλογη ὑποχρέωση. Προβαίνει σ' αὐτὴ τὴν ἔξαγγελία τῆς μετάνοιάς του ἐνώπιον καὶ ἐν ὄνόματι τοῦ Χριστοῦ. Νὰ μοιράσει ως ἐλεημοσύνη τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ σ' ἔκεινους ποὺ ἔχει ἀδικήσει, νὰ τὰ ἐπιστρέψει τετραπλάσια.

Ο ἄγιος Θεοφύλακτος, ἐρμηνεύοντας τὰ συναισθήματα τοῦ Ζακχαίου, θὰ γράψει: «Βλέπεις ἄνθρωπε ποιὰ θερμότητα ὑπάρχει; Γιατὶ ἐτοῦτος δίχως τσιγκουνιὰ ἀρχισε νὰ σπέρνει καὶ δὲν ἔδωσε λίγα πράγματα, μὰ ὀλόληρο τὸ βιός του. Ἔδωσε τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του, στοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μισὰ ποὺ τοῦ ἔμειναν, ἀπέδωσε τετραπλάσια σ' αὐτοὺς ποὺ ὁ Ἱδιος εἶχε ἀδικήσει...»

Καὶ ἡ ἔξαγγελία αὐτὴ τοῦ Ζακχαίου ὑλοποιεῖται ἀμέσως. Δὲν εἶπε δηλαδὴ πῶς θὰ τ' ἀφήσω στοὺς πτωχοὺς μετὰ τὸ θάνατό μου, ἀλλὰ τώρα, ἀμέσως. Γι' αύτὸν καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ ρῆμα «δίδωμι». Μ' αὐτὸν τρόπο ὑπογραμμίζεται τὸ γεγονὸς πῶς ἡ μετάνοια καὶ ἡ συγγνώμη δὲν μποροῦν νὰ περιμένουν. Δὲν παραπέμπονται στὸ μέλλον. Απαιτεῖται τώρα, ἀμέσως νὰ γίνεται πράξη. Τώρα νὰ γίνει ἡ ἐπανόρθωση ὅλων τῶν κακῶν καὶ ἀδίκων διαπραχθέντων.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς μᾶς προτρέπει μὲ τὸν λόγο Του. «Ἐλα κατέβα τώρα, γιατὶ θέλω νὰ ἔλθω στὸ σπίτι σου!» Υπάρχει μεγαλύτερη τιμὴ ἀπ' αὐτή; Ο Χριστὸς θέλει νὰ ἔλθει σπίτι μας! Καὶ νὰ μείνει συνεχῶς δίπλα μας! Δίχως νὰ παρέχει ἐνόχληση, παρὰ εὐλογία. Μήτε νὰ δημιουργεῖ ἐμπόδια, παρὰ μὲ τὴ χάρη Του ν' ἀνοίγει πλατεῖς ὄριζοντες.

Μονάχα εὐλογία, ἀγάπη καὶ σωτηρία, ὅπως τότε στὸν Ζακχαῖο. «Σήμερα ἥλθε ἡ σωτηρία στὸ σπίτι αὐτό». Τὰ οὐράνια λόγια Του... Καὶ ὕστερα περιμένει τὴ δική μας ἀπάντηση.

Ο Ζακχαῖος ἀπάντωντας, ἀνοίξε τὸ σπίτι του, πῆρε τὴν εὐλογία καὶ καρπώθηκε τὴν σωτηρία του. Ἐμεῖς θ' ἀνοίξουμε τὸ σπίτι, τὴν καρδιά μας στὸν ἐπισκέπτη Χριστό, ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μείνει γιὰ πάντα μαζί μας;

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]